

γάζωμα

γάζωμα, το, ουσ. [<γαζώνω], το γάζωμα. **1.** η έντεχνη ειρωνεία, η έντεχνη κοροϊδία, το έντεχνο πείραγμα, που δε γίνεται αντιληπτό από αυτόν που το υφίσταται: «αυτός ο τύπος είναι μάνα στο γάζωμα». **2.** χτύπημα με πυκνές ριπές πυροβόλου όπλου: «τον έκανε τέτοιο γάζωμα, που τον άφησε στο τόπο». Από τον ήχο του πολυβόλου, που παρομοιάζεται με αυτό της ραπτομηχανής. **3.** η ακατάσχετη ομιλία, η ακατάσχετη φλυαρία: «όταν αρχίσει το γάζωμα, δεν αφήνει κανέναν άλλον να μιλήσει». Από τον συνεχή ήχο της ραπτομηχανής. **4.** (για ποδοσφαιριστές ή ποδοσφαιρικές ομάδες) η επιβολή γρήγορου και έντεχνου παιχνιδιού: «τους έκαναν τέτοιο γάζωμα, που τους πήραν και τα σωβρακάκια». Από την εικόνα της ράπτριας που χειρίζεται με δεξιοτεχνία το ύφασμα που ράβει.

- δεν αφήνεις το γάζωμα! βλ. φρ. δεν αφήνεις το ψιλό γαζί! λ. γαζί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας